

РЕШЕНИЕ

№ 54

гр. Варна, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова

Членове: Росица Сл. Станчева
Юлия Р. Бажлекова

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
като разгледа докладваното от Диана В. Джамбазова Въззивно гражданско дело № 20243000500030 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК, образувано по въззивна жалба, подадена от особения представител на В. К. А. против решение № 426/17.10.2023 г. по т.д.№ 744/2022 г. на Окръжен съд – Варна в частта му, с която е осъден да заплати на Гаранционен фонд – София сумата от 129 529.75 лв., съобразно влязлото в сила решение на ВОС по т.д.№ 1825/2018 г.

Особеният представител на въззивника излага доводи за неправилност на обжалваното решение, поради нарушение на материалния закон и необоснованост. Моли съда да отмени изцяло съдебното решение и да постанови ново, с което искът бъде отхвърлен.

Насрещната страна оспорва въззивната жалба и изразява становище за правилност на обжалваното решение.

Въззивната жалба е подадена в срок от надлежна страна и е процесуално допустима. Предвид липсата на жалба на решението в отхвърлителната му част за сумата от 7081.30 лв., същото е влязло в сила.

След като прецени доказателствата по делото – поотделно и в тяхната съвкупност, Варненският апелативен съд приема за установена следната фактическа обстановка:

Предявен е иск от Гаранционен фонд, БУЛСТАТ 121446665 срещу В. К.

А. за присъждане на сумата от 136 611,05 лв., изплатена от Гаранционен фонд по щета № 210178/16.05.2018 год., присъдена с влязло в сила решение по гр.д. № 1825/2018 год. на ОС Варна, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска, до окончателното изплащане на сумата, с правно основание чл. 558, ал. 7 КЗ.

Оспорвайки иска по основание и по размер, ответникът – чрез назначения му особен представител оспорва наличието на основания за изплащане на обезщетение от страна на Гаранционния фонд с оглед липсата на представителна власт на застрахователния посредник „Е. Д. А. Г.“ АД да извършва уведомления от името на застрахователя ЗД „Б. И.“ АД по реда на чл.368, ал.4 КЗ; при условията на евентуалност твърди съпричиняване от страната на пострадалата, която се е намирала в автомобила, знаейки, че не е застрахован. Оспорва иска по размер, като твърди неоснователност на претенцията в частта ѝ относно разноските в изпълнителното производство.

С влязло в сила решение по т.д.№ 1825/2018 год. на ВОС, Гаранционен фонд е осъден да заплати на Юл. Т. Н., сумата 105 000 лв. - обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на нейната майка Св. Д. А., настъпила на * год. в ПТП, причинено при управлението на лек автомобил „Опел Вектра“ с ДК № *, без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва, считано от 08.06.2018 год. до окончателното изплащане на обезщетението, на основание чл.557, ал.1 т.2 б.„а“ КЗ и чл.558, ал.1 изр.второ вр. чл.497, ал.1, т.1 КЗ. Цитираното решение е постановено при участието на В. К. А. като трето лице помагач на страната на ответника Гаранционен фонд, като в мотивите е прието за установено, че помагачът - нарушавайки правилата за движение при управлението на лек автомобил „Опел Вектра“ с рег. № *, на * год. е допуснал настъпването на ПТП с товарен автомобил „Мерцедес Актрос“ с рег. № *, с което по непредпазливост е причинил смъртта на Св. А..

Безспорно се установява от представените по делото писмени доказателства и застрахователна полица № BG/02/117000158588, че поради неплащане на втората разсрочена вноска от застрахователната премия, договорът за застраховка „Гражданска отговорност“ е бил прекратен към датата на произшествието.

Установено е по делото, че въз основа на Изпълнителен лист № 511/16.12.2019 год. по т.д.№ 1825/2018 год. на ВОС е било образувано изп. дело № 20197360400057 на ЧСИ рег.№ 736 в КЧСИ, по което „Гаранционен фонд“ е заплатил по сметката на ЧСИ общо сумата от 136 611,05 лв., за възстановяването на която е изпратил писмена покана до ответника – невръчена.

Недоказано в процеса е възражението на ответника за проявена груба небрежност от страна на Гаранционен фонд в производството по т.д. №1825/2018 год. на ВОС, изразяваща се в невъвеждане на възражение за неизвестно на В. К. А. обстоятелство, а именно наличието на застраховка

„Гражданска отговорност“ за автомобила, с който е било причинено ПТП. Твърденията са, че застрахователният брокер „Е. Д. А. Г.“ ООД няма право да извършва уведомление на ползвателите на застрахователни услуги за възможността за автоматично прекратяване на застрахователния договор по чл.368, ал.4 КЗ, което обстоятелство не се установява от представения брокерски договор.

При условията на евентуалност, ответникът се е позовал на груба небрежност на Гаранционния фонд, изразяваща се в неотправяне на възражение по чл.557, ал.3, т.2 КЗ, че починалата е знаела, че пътува в МПС без валидна застраховка „Гражданска отговорност“, което твърдение също не е доказано.

Съгласно разпоредбата на чл.558, ал.7 КЗ, изплащането на обезщетението по чл.557, ал.1 и 2 КЗ е основание Гаранционният фонд да встъпи в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и лихви. Предвид участието на В. К. А. в качеството му на трето лице помагач на страната на Гаранционен фонд в производството по т.д.№ 1825/2018 год. на ВОС, установеното от съда в мотивите на постановеното по делото решение е задължително между тях. С влязлото в сила Решение № 527/12.06.2019 год. Гаранционен фонд е бил осъден да заплати на Юл. Т. Н. застрахователно обезщетение за претърпени от нея неимуществени вреди, вследствие на смъртта на майка ѝ, настъпила в ПТП, виновно причинено от настоящия ответник в следствие на негово противоправно поведение, ведно със съответната законна лихва и разноски.

От приложените писмени доказателства се установява, че Гаранционният фонд е погасил възникналите с решението задължения, поради което се е суброгирал в правата на увреденото лице Юл. Н. срещу деликвента В. А..

Не са доказани в процеса възраженията, че главната страна е пропуснала да предяви неизвестни на третото лице обстоятелства или доказателства, както и възражението за проявена от Гаранционния фонд груба небрежност поради нерелевирането на възражение за знание на починалата в процесното ПТП, че е пътувала в МПС без валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Исковата претенция е доказана по основание и размер за сумата от 129 529,75 лв., включваща сумите, платени по осъдителното решение по т.д.№ 1825/2018 год. на ВОС, поради което искът в тази му част следва да бъде уважен. Неоснователен е искът за сумата от 7081,30 лв. – адвокатско възнаграждение, такси и разноски, начислени по изп.д.№ 57/2019 год. на ЧСИ рег. № 736 в КЧСИ, като в тази част обжалваното решение е влязло в сила.

Решението – в обжалваните му части следва да бъде потвърдено, поради което Варненският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 426/17.10.2023 г. по т.д.№ 744/2022 г. на
Окръжен съд – Варна в обжалваните му части. В необжалваните му части,
решението е влязло в сила.

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС на РБ в едномесечен срок
от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____